

[Niels Ravn.]

ændringsforslag under nr. 1 går ganske enkelt ud på at udvikle nærmere, hvorledes denne dispensation kan gives, og under hvilke forhold man kan tænke sig den givet. Vi har i den forbindelse henvist til de engelske bestemmelser. Vi ved jo alle, at England har ord for at være et af de mest dyrevenlige lande i verden, og derfor har vi fundet det rimeligt at tage vort udgangspunkt dér. Den dispensation, ministeren ifølge sit eget lovforslag kan meddele, skal ganske enkelt kunne meddeles efter de retningslinjer, som ændringsforslaget giver udtryk for: dyrenes opholdssteder, de, der omgås dyrene, og den virksomhed — cirkus eller hvad det nu er — som har med disse dyr at gøre, skal godkendes af ministeren efter samråd med veterinærpolitiet.

Under iagttagelse af disse bestemmelser finder vi det rimeligt, at der fortsat bliver mulighed for at fremvise disse dyr, hvis det ønskes. Så vidt man kan se, vil kun et enkelt rent dansk cirkus blive ramt af disse bestemmelser. Såfremt man ønsker at underkaste sig de krav, som ministeren efter samråd med de nævnte instanser måtte stille, kan vi ikke se noget urimeligt i, at man så får lov til at fortsætte den virksomhed i fred, som man har haft gennem mange år — efter hvad jeg forstår ved enkelte lejligheder til forargelse for nogle. Det var imidlertid ikke det cirkus, jeg tænkte på her; det var et tilrejsende, udenlandsk cirkus, der var tale om. Men jeg ved lige så sikkert, at det har været til glæde for mange andre, at man har kunnet se disse dyr optræde, og jeg tror, det er alt for rigoristisk at give ministeren den foreslåede bemyndigelse, en in blanco bemyndigelse til at bestemme, hvorledes det skal være på dette område. Den højtærede minister har jo givet os klar besked om, hvorledes han har tænkt sig at administrere loven, nemlig ved ikke at give nogen dispensationer. Det er den højtærede ministers stilling, og det vil så være gældende i den højtærede ministers embedstid; men der

kan som nævnt komme en anden minister, der har en anden indstilling. Dette giver usikkerhed, og også af den grund finder vi, at vort ændringsforslag, hvori det nærmere præciseres, hvad det er, man tænker på, samt angives, hvorledes denne dispensationsbestemmelse skal udføres i praksis, er bedre.

Ud fra disse betragtninger skal jeg anbefale, at man stemmer for de af et mindretal stillede ændringsforslag.

Else-Merete Ross: Mindretallets ændringsforslag må jeg anbefale at stemme imod.

For mig er det afgørende, at selve princippet: at vilde dyr ikke skal kunne dresseres og fremvises til vor forlystelse i cirkus og lignende steder, bliver slået fast, og det falder jo helt væk ved ændringsforslagene.

Jeg ved godt, at påstand står imod påstand angående dressur, men i hvert fald så længe jeg ikke føler mig absolut overbevist om, at det ikke er, hvad jeg vil kalde dyrplageri at dressere dyr, mener jeg det er en stor fordel, at vi får denne lovændring, som jeg gerne vil tilslutte mig. Jeg havde ganske vist ønsket, at vor dyreværnslov var kommet endnu mere på linje med de noget strengere bestemmelser i den norske og svenske lovgivning; men selv om det ikke er tilfældet, kan jeg på mit partis vegne give tilslutning til lovforslaget.

Skræppenborg-Nielsen: Jeg skal kun sige, at mit parti med den allerstørste glæde kan anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse uændret.

Iver Poulsen: Mit parti kan ikke støtte de stillede ændringsforslag. Den bemyndigelse, som ændringsforslaget vil tildele justitsministeren, har justitsministeren faktisk allerede igennem lovforslagets § 6, stk. 4, hvorefter justitsministeren kan dispensere fra bestemmelsen om vilde dyrs fremvisning i cirkus m. v.

Men så er der noget i dens ændringsforslag, som er meget påfaldende for mig; det